AHMADIJA POKRET U ISLAMU

Pregled

Ahmadija pokret u islamu je vjerska organizacija, internacionalna u svom djelokrugu, sa ograncima u preko 178 zemalja u Africi, sjevernoj Americi, južnoj Americi, Aziji, Australiji i Evropi. Trenutno ukupan broj članova prelazi ***200 miliona širom svijeta,*** i ovi brojevi se iz dana u dan povećavaju. Ovo je najdinamičnija denominacija islama u modernoj historiji. Ahmadija pokret je osnovao Hazret Mirza Ghulam Ahmad (1835-1908) u 1889. godini u malom i udaljenom selu Kadian, u Pendžabu, Indija. On je tvrdio da je očekivani reformator kasnijeg doba, onaj Kojeg su isčekivale svijetske zajednice religija (Mehdi i Mesija). Pokret koji je započeo utjelovljenje je dobrotvorne poruke islama – mira, univerzalnog bratstva i pokornosti Božijoj volji – u njenoj prvobitnoj čistoći. Hazret Ahmad je islam proglasio religijom čovjeka: "Religija ljudi pravog puta" (98:6)

Sa ovim ubjeđenjem, Ahmadija pokret je, u toku stoljeća, dopro do najudaljenijih krajeva Zemlje. Gdje god je Pokret osnovan, on nastoji da vrši konstruktivan uticaj islama kroz društvene projekte, obrazovne institucije, zdravstvene usluge, islamska izdanja i gradnju džamija, uprkos toga što je oštro proganjan u nekim zemljama. Ahmadi muslimani su zaradili raspoznatljivost kao oni koji poštuju zakon, kao miroljubiva, čvrsto stojeća i dobročiniteljska zajednica.

Ahmadija pokret u islamu je bio osnovan pod Božijom uputom s ciljem da podmladi islamski moral i duhovne vrijednosti. On potiče međuvjerski dijalog, i marljivo brani islam i nastoji da ispravi pogrešno shvatanje o islamu na zapadu. On zagovara mir, toleranciju, ljubav i razumijevanje među sljedbenicima različitih vjera. Pokret čvrsto vjeruje u, i postupa prema Kur'anskom učenju: '**U vjeri nema prisile.'** (2:257). On **oštro odbija nasilje i terorizam** u bilo kojem obliku i zbog bilo kakvog razloga.

Ovaj Pokret nudi jasno predstavljanje islamske mudrosti, folosofije, morala i duhovnosti izvedenih iz Časnog Kur'ana i prakse (suneta) Časnog Poslanika islama, Muhammeda (s.a.v.s.-mir i Allahovi blagoslovi neka su na njemu). Neki Ahmadi muslimani kao što je rahmetli sir Muhammed Zafrulla Khan (koji je služio kao prvi ministar vanjskih poslova Pakistana; predsjednik 17. generalne skupštine UN; predsjednik suda međunarodnog suda pravde u Hagu), i dr Abdus Selam (dobitnik Nobelove nagrade za fiziku u 1979. godini), također su bili priznati od svjetske zajednice za svoje izvanredne usluge i dostignuća.

Poslije smrti svog osnivača, Ahmadija pokret je predvođen svojim izabranim nasljednicima—***Kalifama***. Sadašnji poglavar Pokreta***, Hazret*** Mirza Masroor Ahmad, bio je izabran u 2003. godini. Njegova službena titula je ***Kalifatul Mesih V.***

Ahmadijat nije nikakava nova religija. Ime Ahmadi muslimani je određeno po drugom imenu našeg Poslanika Muhammeda s.a.v.s. kao najprikladnije iz više razloga da bi se sljedbenici Obećanog Mesije i Mahdija razlikovali po svojoj interpretaciji islama od ostalih sekti koje su uzele razna imena po svojim vjerovanjima ili osnivačima. Ahmadi muslimani vjeruju da Bog postoji, da je Bog jedan, vjeruju u Božije meleke, u Božije knjige, u Božije poslanike i sudnji dan i u Božije određenje. Isto tako vjeruju i slijede stubove islama: šehadet (La illahe ilellah Muhammedu resulullah), pet dnevnih namaza, post, zekat i hadž kao islamske dužnosti.

Časni Poslanik Muhammed s.a.v.s. je pretskazao dolazak Imama (vođe muslimana) i Mehdija (reformatora) u kasnijem dobu. Iz njegovih pretskazanja se vidi da će to biti sljedbenik Muhammeda s.a.v.s. i njegovog zakona predstavljenog u Časnom Kur'anu, posljednjg Božijeg zakonika za cijelo čovječanstvo do kraja postojanja. U ovim pretskazanjima se dolazak ovog Imama spominje imenom 'Isa ibn Merjem' zbog mnogih sličnosti u prirodi njihove zadaće kao i duha i karaktera ove dvojice poslanika koji su oba došli radi reforme zakona donesenog od prethodnog poslanika, zatim su došli u istoj vremenskoj razdaljini poslije njih itd. Uz to je Časni Poslanik pretskazao stanje muslimana u doba kad će Bog odrediti osobu za podmlađivanje ili oživljavanje islama, kao i važnost ovog islamskog vjerovanja, te znakove za prepoznavanje Imama i Mesije našeg doba.

U ljudskoj historiji kad su ljudi zapadali u moralni mrak i kao posljedicu toga razne nevolje, Bog je uvijek slao Svog izaslanika da ih vrati ispravnom putu, da zasluže Božiji blagoslov i time blagostanje i mir i u samom ovom životu. Tako je i u naše doba. Allah je obećao da će On zaštititi vjeru islam. Prvi korak u ovom je zaštita Časnog Kur'ana, tj, njegovog ispravnog značenje i tumačenja, i pridržavanja njegovih naredbi i uputa, jer to znači zaštitu islama. Časni Poslanik je precizno pretskazao stanje religije, generalno stanje muslimana, stanje morala, o religiskom znanju i ulemi, socijalno stanje i stanje žena, epidemije (otrovi, kuge), znantno većem broju žena nego muškaraca i međunarodnim kontaktima, ekonomskim uslovima, političkim kao i stanju na zemlji te o nekim važnim nebeskim znakovima kad se pojavi Imam Mehdi i Mesija. Sadašnje stanje svih ovih spomenutih polja čovjekovog života je takvo da niko ne može poreči nužnost reformatora. Tako je njegova zadaća bila da: svijetu otkrije duboka značenja Časnog Kur'ana u svjetlu novih naučnih izuma i u skladu zahtjeva novog doba, da vrati duh islama u srca ljudi, njegov dolazak treba da označi novu eru za muslimane i islam jer će on odbraniti islam od svih napada neprijatelja; da dokaže iz Časnog Kur'ana, hadisa i historiskih dokaza da je Isa umro i tako slomi lažno kršćansko vjerovanje o njegovom uzdignuću na nebu i tako zavredio neki nebeski status, da živi negdje na nebu kao ni jedan prethodni poslanik i da će on doći nazad radi reforme islama i ostalih vjera, zatim da ukloni neislamske koncepte raširene među muslimanima, da obnovi islam u ispunjenju uzvišenog Božijeg obećanja te da ukloni koncepcije suprotne

Božijem jedinstvu i mnoge druge pogrešne koncepte o melecima, poslanicima, sudnjem danu, drugom svijetu, dženetu,džehenemu i da tako iz islama ukloni novotarije koje su unešene iz drugih ne islamskih tradicija, da razjasni stvarno značenje džihada itd. Časni Poslanik s.a.v.s.je za nas ostavio znakove za prepoznavanje doba kao i osobe Obećanog Mesije i Mehdija.
Između ostalih dokaza jedan od najsnažnijih je Božija pomoć koju su uživali svi Božiji odabranici: svi su bili sami bez ikakve grupe koja bi ih podržavala, svi su propovijedali ono što je za to doba bilo suprotno opšte prihvaćenim načinom života, svi su se suočili sa strašnim suprotstavljanjam i proganjanjem i svi su na kraju bili pobjednici i uspjeli zanovati svoju vjersku zajednicu vjenika koji su slijedili njihovu poruku koju su prenijeli od Boga.
O istinitosti Imama Mehdija i Mesije svjedoči uzvišeni Allah dž.š.i Njegov Poslanik s.a.v.s.
Svjedok istinskog i čistog islama su sljedbenici Imama Mehdija i Mesije koji u svojim životima pokazuju to učenje primjenjeno u praksi onako kako ga je pokazao Časni Poslanik i na tom putu su spremni svih odricanja i žrtava baš kao što su prvi muslimani bili spremni na njih.

OTKLONJENA SUMNJA

Da vam Bog pomogne, čitaoci, sa Svojom posebnom pomoći! Mnogi će u ovom momentu šaptati (došaptavati) dvoumicu. Oni će reći da je Časni Poslanik islama s.a.v.s. bio savršen poslanik. Poslije savršenog poslanika mi ne trebamo reformatora ili obnovitelja. Časni Kur'an je naš reformator i duhovna snaga Časnog Kur'ana će nas vratiti vjeri i mudrosti. Ovo je predivna misao. No kad se bliže ispita, uviđamo da je suprotna učenju Časnog Kur'ana i **hadisa** i isto tako suprotna zdravom mišljenju i prošlom iskustvu. Ova misao je suprotna Časnom Kur'anu i **hadisu** zato što u oboma imamo jasno obećanje o dolasku vođa od Boga i reformatora. Ako je dolazak **mudžadida** (reformatora) ili **mamura** (poslan od Boga) bilo škodljivo savršenstvu Časnog Poslanika s.a.v.s., zašto je Bog obećao dolazak ovakvih reformatora i vođa nakon što je On odredio Časnog Poslanika poglavicom svih poslanika i najsavršenijim od svih ljudi? Hoće li Bog proturječiti Sebe? Hoće li On raditi i razoriti neku stvar Lično? I zašto je Časni Poslanik predvidio dolazak reformatora i vođa? Je li mi znamo više nego što je on sam znao? Šta je njegovo savršenstvo kao poslanika i čovjeka značilo? Zar nije strano da nam Časni Poslanik lično kaže o dolasku reformatora a da mi mislimo da je to oprečno njegovoj veličini?
Ovo razmišljanje je također suprotno zdravom mišljenju, zato što ako poslije Časnog Poslanika nije trebalo biti reformatora ili duhovnih vođa, onda duhovno stanje muslimana nije trebalo podnijeti ni najmanje pogoršanje. Muslimani su se

trebali održati u vrlinama i čistoći. No činjenice su protiv ovog. Zdravo mišljenje ne može zamisliti da muslimani se pogoršaju duhovno i postanu gori i gori a da od Boga ne treba da dođe reformator da ih reformiše. Ako je islam trebao ostati ovako zapušten, to ne bi dokazalo da je Časni Poslanik najsavršeniji među ljudima i poslanicima. To bi prije dokazalo da Bog želi da dokrajči islam. Ako su reformatori i vjerske vođe trebali prestati, ovaj prestanak je trebao biti udružen sa vidljivom sigurnošću muslimanima protiv toga da budu zavedeni i skrenuti sa pravog puta. Muslimani danas su trebali biti tako duhovno jaki i zdravi kao što su bili u vrijeme ranog islama, u vrijeme drugova Časnog poslnaika s.a.v.s.. Ako postoji duhovno pogoršanje, mi moramo imati sredstva za duhovnog preporoda.

Drugo razmatranje čini ovu misao oprečnom zdravom mišljenju, to jest da ako savršenstvo Časnog Poslanika s.a.v.s. znači prestanak duhovnih vođa, koji predstavljaju Časnog Polsnika i oponašaju njegove vrline i karakter, zašto onda mi u svijetu imamo Božije namjesnike i izvore svog Savršenstva, Vječnog i Uvijek prisutnog? Izgleda da je istina da kad je stvar skrivena od običnog ljudskog pogleda, mi trebamo nešto da nas podsjeti o tome i da nas osposobi da doživimo nešto od utjecaja o kojem je ta stvar bila u stanju, Časni Poslanik s.a.v.s. je zato najsavršeniji među ljudima i među poslanicima.Uprkos tome, poslije njega, mi trebamo ljude koji će uzorno prikazivati njegove odlike, oponašati njegov duh i slijediti njegov primjer. Ovi ljudi treba da nas podsjete o njemu i ponovo uspostave njegov utjecaj u svijetu.

Ova misao je također oprečna iskustvu. U toku 1300 godina koje su prošle od vremena Časnog Poslanika s.a.v.s., mnogi duhovni reformatori su se pojavili među muslimanima. Oni su primili dar objave od Boga i tvrdili da su bili uzdignuti za obnovu islama. Ovi reformatori su bili istaknuti primjeri islama, i odigrali su vrlo važan dio u širenju i utemeljenju islama –hazret Džunaid iz Bagdada, Seid Abdul Kadir Đilani, Šeik Šhaba-ud-Din Suhravardi, hazret Muhju-ud-Din Ibnal-Arabi, hazret Baha-ud-Din Nagšabendi, Šeik Ahmad Sirhindi, Khavadža Moin-ud-Din Čišti, hazret Šah Vali Ullah iz Delhija i drugi (na sve njih mi prizivamo Božiju milost). Sjećajući se sviju njih, i ne zaboravljajući šta su oni učinili za islam i muslimane, kako možemo vjerovati da poslije Časnog Poslanika s.a.v.s. mi ne možemo imati reformatora ili duhovnog vođu određenog od Boga za obnavljanje islama?Jednostavna istina je, zato, da čak poslije Časnog poslanika mi treba da imamao reformatore i obnovitelje. Mi smo ih imali u prošlosti i moramo nastaviti da ih imamo u budućnosti. Sadašnje stanje muslimana poziva za njim, za jednim velikim. Činjenica da je hazret Mirza Ghulam Ahmad jedini danas koji je tvrdio da je takav reformator čini snažan dokaz u njegovu potporu.